

Td. Land (*Afbrydelse*: $15\frac{1}{2}$ Td.). Ja, $15\frac{1}{2}$ Td. Land, men noget skal vel være til Godsbanegaarden og noget til Personbanegaarden (*Afbrydelse*). Nu vel, saa meget desværre, thi $15\frac{1}{2}$ Td. Land er dyrere end $9\frac{1}{2}$ Td. Land. Altsaa, man ønsker her at erhverve Tilladelse til, at Ministeren for offentlige Arbejder maa lade foretage Ekspropriation af $15\frac{1}{2}$ Td. Land. Og hvorfor? For et Formaal, som man endnu slet ikke er klar over. Det hedder nemlig i Motiverne, at ved at udføre den Lov, som blev given 27. April 1900, og hvorefter der skulde erhverves Arealer til Anlæg af en Godsbanegaard i Mølleengen ved Aarhus, er der opstaaet Tvivl, om det ikke maatte være rigtigt at flytte ikke blot Godsbanegaarden, men ogsaa Personbanegaarden. Der er opstaaet Tvivl! Paa disse Tvivl foreslaar man nu ved en af de største Byer at ekspropriere 15 Tdr. Land! Det er nærmere udviklet i Motiverne. Der staar: „Man er dog endnu ikke i sine Overvejelser heraf naaet til noget endeligt Resultat, men skulde dette blive, at ogsaa Personbanegaarden bør flyttes ned i Mølleengen, ville de Staten tilhørende Arealer dernede ikke være tilstrækkelige til at rumme hele Anlægget. Ifølge en af Generaldirektionen for Statsbanerne udarbejdet foreløbig Plan vilde det være ønskeligt i det angivne Øjemed at erhverve for Statsbanerne yderligere i alt ca. 57 Tdr. Land. En Del af disse Arealer ligge saa nær op ad Byen, at de true med i den nærmeste Fremtid at blive Genstand for Anlæg af Veje, Gader osv. samt Bebyggelse. Derved vilde selvfølgelig den Udgift til Erstatning, som vilde være forbunden med Ekspropriation af dem, stige i overordentlig Grad, og Ministeriet maa derfor, skønt det ikke i Øjeblikket paa nogen Maade vil binde sig til nogen bestemt Afgørelse med Hensyn til Banegaardsforholdenes Omordning i Aarhus, anse det for uforsvarligt længere at opsætte Ekspropriationen af de Dele af Arealet i Mølleengen, som maa anses for mest truede i ovennævnte Henseende.“

Det er dog nogle mærkelige Motiver at gaa til Ekspropriation paa. Der opstaaer Tvivl hos den ærede Minister og hans Embedsmænd, om dette eller hint maatte være rigtigt. Man er ikke i sine Overvejelser naaet til noget Resultat. Man ved ikke, hvad man vil gøre, men paa disse Tvivl, paa disse Formodninger tilraader man at stemme for at ekspropriere 15 Tdr. Land i Nærheden af Aarhus By. Det bliver jo ikke nogen Klatskilling.

Men, siger man, hvis det nu viser sig, at man alligevel ikke vil flytte Personbanegaarden, saa har man ganske vist købt disse Arealer; men hvad gør det, man kan jo sælge dem igen. Ja, Tak, det kan man. Men den Maade at handle paa finder jeg ikke stemmende med god parlamentarisk Skik. Man skal ikke købe saa dyre Arealer, før man ved, om man overhovedet vil bruge dem, thi naar Staten eksproprierer Arealer, betaler den dem dyrt, og det bør den gøre, for naar Staten tager en Mands Ejendom, bør den ikke være smaatskaaren, men betale rundelig og rigelig Erstatning for Afsavnet af den Ejendom, som vedkommende maa afgive til offentlige Formaal. Men hvis Staten igen skal til at udstykke, ja, saa har jeg en beskeden Tvivl om, at Arealerne blive solgte saa dyrt, som de bleve købte. For øvrigt skal Mølleengen jo ikke være noget heldigt Areal at bygge paa. Jeg skal have hørt meget fejl, om man ikke havde stort Besvær, da man byggede Hammelbanen, med at komme over den berømte Mølleeng. Det viste sig meget vanskeligt at anlægge Bane der, for det er Sump ved Sump.

Men hvorledes Arealet er eller ikke er, saa finder jeg det Princip forkasteligt, at Finansudvalget sammen med Ministeren tilraader at stemme for at købe 15 Tdr. Land, naar man endnu ikke har taget Bestemmelse om, hvorvidt man overhovedet vil bruge dem til det angivne Formaal. Og den Trøst, at man jo kan sælge dem igen, tiltaler mig ganske vist ikke. Skulle vi dog ikke vente og se, hvilket Resultat der kommer ud af de Overvejelser, der fortsættes i Ministeriet og hos Statsbanernes Embedsmænd, inden vi stemme for dette Beløb?

Endelig skal jeg, angaaende Ændringsforslaget af Udvalget om Bemyndigelse for Ministeren til at anvende 4,500 Kr. for det Tab, den stakkels Mand har lidt, som fik sin Skonnert sejlet i Sænk i Nyborg Fjord samtidig med, at et Menneskeliv gik tabt, udtale som en af dem, der ofte færdes paa Routen mellem Nyborg og Korsør og omvendt, at der er Grund til at paaskønne den Agtpaagivenhed, der vises fra Førerne, som have Ansvaret for denne Route. Jeg tror, at man ogsaa maa sige, at Personalet paa Færgen er omhyggeligt og aarvaagent ved enhver Lejlighed, men selvfølgelig, naar Personalet ofte bliver anstrengt ved mange og for mange Timers Tjeneste, kan det jo ske, at en enkelt Mand ikke viser den Agtpaagivenhed, han